Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30305
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

Ineret. multaque alia que vel ad cantum sunt digna.
vel ad docendum utilia conderet dicta.
Qesiit deinde operam ut monachorum necteretur
societati. monasterium cuius vocabulum est ben
chor petiit. in quo praesul virtutum ubertate clue
bat. beatus comogellus egregius inter suos mo
nachorum pater. qui quoque et religionis studio et regularis
discipline cultu precipuus habebatur. Ibi solis oratio
nibus vacare cepit et ieiuniis. et iugum Christi. quod
ferentibus leve est super se ferre. semetipsumque sibi ab
negando. ac crucem suam tollendo Christum sequi. ut
qui aliorum doctor futurus erat ipse quod doctrina
didicerat. in suo corpore mortificationem ferendo.
uberius exemplo monstraret. quod aliis implendum
fore docuisset. Peractis itaque annorum multorum in mo
nasterio circulis. cepit peregrinationem deside
rare. memor illius domini imperii ad abraham. Exi de
terra tua et de cognatione tua. et de domo patris
tui. et vade in terram quam monstravero tibi. Con
fessus igitur venerabili patri comogello cordis ardorem.
et ignitum igne domini desiderium. de quo igne dominus
in evangelio loquitur. Ignem veni mittere in terram quem
volo ut ardeat. ardentem patri patefaciebat af
fectum. sed non ita in patris repperiebat responso ut
sua peticio anhelabat. Erat enim venerabili comio
gello arduum tanti solaminis pati dispendium.
tandem tamen aspirare cepit et cordi ante ponere.
ut non plus sue necessitati studeret quam et aliorum
utilitati oportune parere. nec sine omnipotentis ar
bitrio fiebat qui tyronem suum ad bella futura erudi
erat. ut de eius victoria gloriosos referret triumphos
lautumque supellectile de cesorum hostium reportaret
phalangis. vocatoque eo tristem licet sibi. tamen
aliis utilem sententiam deprompsit. se et pacis vin
culum. et solaminis supplementum comitesque iti
neris quos religio claros reddebat largitum.
Collecto sane fratrum cetu omnium orationis suffra
gium postulat. ut venturo itineri. solamen lar
gitor pietatis tribuat. Vicesimum igitur etatis an
num agens arrepto itinere. cum xii. comitibus Christo
duce ad litus maris accedunt. ibi omnipotentis dei
misericordiam prestolantur. ut si sue voluntatis inhereat
conceptum consilium effectus perficiatur. agnoscuntque se
cum clementis iudicis voluntatem adeo carinaque
ingressi dubias per freta ingrediuntur vias. mi
teque satis prosperantibus zephyrorum flabris. prospero cur
su ad brittannicos perveniunt sinus. Paulisper
ibidem morantes vires resumunt. ancipitique

animo. anxia cordis consilia trutinant. Pla
cet tandem arva gallica planta terere. et mores
hominum fervente estu sciscitare. ut si salus ibi
serenda sit quantisper commorari. si obduratas ca
ligine arrogantie mentes repperiant. ad vici
nas nationes pertransire.

Ab brittannicis igitur finibus progressi ad gallias
tendunt. ubi tunc vel ob frequentiam ho
stium externorum. vel negligentiam presulum presulum
religionis virtus pene oboluta habebatur. fides
tantum manebat christiana. Nam penitencie me
dicamenta. et mortificationis amor. vix vel pau
cis in illis repperiebatur locis. Agebat venerandus
vir. ut ad quecumque loca pergrederetur verbum evangeli
cum annuntiaret. Erat enim gratum omnibus. ut quod
facundie cultus adornabat. elucubrate predica
tionis doctrina. simul et exempla virtutum con
firmarent. Tanta humilitatis ubertas. ut ver
sa vice sic de honoribus homines seculi nituntur que
rere dignitates. ita isti cum sodalibus suis de humi
litatis cultu altius niterentur pervenire. me
mores precepti illius qui se humiliat exaltabitur. et
illud esaye ad quem respiciam nisi ad humilem et
quietum et trementem sermones meos. Tanta pie
tas. tanta karitas. omnibus ut unum esset velle u
num nolle. modestia atque sobrietas. mansuetudo
et lenitas eque in omnibus redolebat. Execrabatur
ab his desidie atque discordie vicium. arrogantie
ac elationis supercilium. duris castigationum icti
bus feriebatur. ire ac livoris noxa sagaci intencio
ne pellebatur. tanta paciencie virtus. karitatis
affectus. lenitatis cultus aderat. ut mitem in
medio eorum dominum patule non ambigeres habitare.
Si quempiam his labi vitiis repperissent. quibus
humanum genus solet astringi. simul omnis equo
iure negligentem correptionibus cedere studebat.
Communia erant omnia omnibus. Si quispiam proprium
aliquid usurpare temptasset. a ceterorum consortio
segregatus. penitencie ultione vindicabatur. Nul
lus proximo contrarietatem rependere. nullus
asperum sermonem proferre audebat. ita ut in hu
mana conversatione angelicam agi vitam cerne
res. Tanta in beato columbano gratia redunda
bat. ut in quorumcumque domibus quantisper commora
retur omnium animos ad religionis cultum defigeret.

Pervenit igitur fama columbani sigiberti
regis ad aulam. qui eo tempore duobus regnis
austrasiorum. burgundionumque inclitus regnabat.